

Lijden, het pad van de christen naar heerlijkheid

door Wil Pounds, 2006, <http://www.abideinchrist.com/selah/jul27.html>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

Onze hoop als christenen is onze toekomstige heerlijkheid. Wij zullen een nieuw lichaam krijgen dat gelijkvormig zal zijn aan het verheerlijkte lichaam van Jezus Christus.

“Die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het gelijkvormig wordt aan Zijn verheerlijkt lichaam” (Filippenzen 3:21).

Onze “hoop op de heerlijkheid” is gegarandeerd door de huidige inwoning van Christus in de gelovige.

“Aan hen heeft God willen bekendmaken wat de rijkdom is van de heerlijkheid van dit geheimenis onder de heidenen: Christus onder u, de hoop op de heerlijkheid” (Kolossenzen 1:27).

Bij de tweede komst van Christus [Opname], zullen zij die stierven in Christus en de levende gelovigen de finale en volle “verlossing van ons lichaam” gegeven worden.

“En dat niet alleen, maar ook wijzelf, die de eerstelingen van de Geest hebben, ook wij zelf zuchten in onszelf, in de verwachting van de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam” (Romeinen 8:23).

Dat lichaam zal aangepast worden voor de finale staat van de christelijke gelovige.

“Ieder echter in zijn eigen orde: Christus als Eersteling, daarna wie van Christus zijn, bij Zijn komst ... De laatste vijand die tenietgedaan wordt, is de dood ... En wanneer dit vergankelijke zich met onvergankelijkheid bekleed zal hebben, en dit sterfelijke zich met onsterfelijke bekleed zal hebben, dan zal het woord geschieden dat geschreven staat: De dood is verslonden tot overwinning” (1 Korinthiërs 15:23, 26, 54).

“Wanneer Christus geopenbaard zal worden, Die ons leven is, dan zult ook u met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid” (Kolossenzen 3:4).

De apostel Paulus vertelt ons dat wij zullen delen in de komende heerlijkheid, welke het huidige lijden dat we ervaren in perspectief zal zetten.

“Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:18).

Als mede-erfgenamen met Christus,

“Want u hebt niet de Geest van slavernij ontvangen, die opnieuw tot angst leidt, maar u hebt de Geest van aanneming tot kinderen ontvangen, door Wie wij roepen: Abba, Vader! De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn. En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden” (Romeinen 8:15-17).

zijn wij recipiënten van alle geestelijke zegen in het heden,

“Gezegend zij de God en Vader van onze Heere Jezus Christus, Die ons gezegend heeft met alle geestelijke zegen in de hemelse gewesten in Christus” (Efeziërs 1:3).

en in de toekomst zullen we met Hem delen in de rijkdommen van Gods koninkrijk.

“Vader, Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn die U Mij gegeven hebt, opdat zij Mijn heerlijkheid zien, die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij hebt liefgehad vóór de grondlegging van de wereld” (Johannes 17:24);

“Laat daarom niemand roemen in mensen, want alles is van u: hetzij Paulus, hetzij Apollos, hetzij Kefas, hetzij de wereld, hetzij het leven, hetzij de dood, hetzij tegenwoordige dingen, hetzij toekomstige dingen, alles is van u. U echter bent van Christus en Christus is van God” (1 Korinthiërs 3:21-23).

In Romeinen 8:15-18 beklemtoont de apostel de zekerheid van de gelovige zijn redding, en zegt dat als wij ware christenen zijn wij ook zullen lijden met Christus. Wij zullen participeren in Christus' lijden als wij gelovigen zijn. Mede-erfgenamen zijn met Christus vereist dat wij zullen delen in Zijn lijden.

“Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen” (Johannes 15:20);

“Nu verblijd ik mij in mijn lijden voor u en vervul in mijn vlees wat overblijft van de verdrukkingen van Christus, ten behoeve van Zijn lichaam, dat is de gemeente” (Kolossenzen 1:24);

“En ook allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden” (2 Timotheüs 3:12);

“Geliefden, laat de hitte van de verdrukking onder u, die tot uw beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwam” (1 Petrus 4:12).

Na geleden te hebben met Christus zal de gelovige delen in de heerlijkheid van Christus.

“Als wij volharden, zullen wij ook met Hem regeren” (2 Timotheüs 2:12);

“Maar verblijd u naar de mate waarin u gemeenschap hebt aan het lijden van Christus, opdat u zich ook in de openbaring van Zijn heerlijkheid mag verblijden en verheugen” (1 Petrus 4:13);

“De God nu van alle genade, Die ons geroepen heeft tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus, Hij Zelf moge u – na een korte tijd van lijden – toerusten, bevestigen, versterken en funderen” (1 Petrus 5:10).

Er is geen deelname in Christus' heerlijkheid tenzij er een deelname is aan Zijn lijden. Echter, tegelijk moeten we duidelijk in gedachten houden dat wij niets bijdragen aan het reddende werk van Christus Jezus zoals de vergelding, verzoening en verlossing. Enkel de zondeloze Plaatsvervanger kon zoiets volbrengen; Christus alleen verloste ons met Zijn bloed aan het kruis.

Echter, de apostel Paulus maakt duidelijk dat er niet-verlossend lijden is waarmee de kinderen van God moeten geclassificeerd worden bij het lijden van Christus Zelf.

We moeten ons ook herinneren dat het enige lijden dat de voorwaarde vervult een “lijden met Christus” is. Enkel zij die nu deel hebben aan Christus' lijden zullen in Zijn Heerlijkheid delen in het hiernamaals. Om deel te krijgen aan die heerlijkheid moeten wij deelhebben aan Zijn lijden hier en nu.

De apostel Paulus drukt dat idee uit in 2 Korinthiërs 4:17-18:

“Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg. Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn van het ogenblik, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig”.

Lijden is noodzakelijk in het christelijke leven.

“Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen” (Johannes 15:20);

“Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat u in Mij vrede zult hebben. In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen” (Johannes 16:33).

Lijden plaveit de weg naar grote heerlijkheid voor de christen. Het bewijst ons dat wij de kinderen van God zijn. Het is een teken van discipelschap.

“Zalig bent u als men u smaadt en vervolgt, en door te liegen allerlei kwaad tegen u spreekt, omwille van Mij. Verblijd en verheug u, want uw loon is groot in de hemelen, want zo hebben ze de profeten vervolgd die er vóór u geweest zijn” (Mattheüs 5:11-12);

“Als de wereld u haat, weet dat zij Mij eerder dan u gehaat heeft. Als u van de wereld zou zijn, zou de wereld het hare liefhebben, maar omdat u niet van de wereld bent, maar Ik u uit de wereld heb uitverkoren, daarom haat de wereld u. Herinner u het woord dat Ik u gezegd heb: Een slaaf is niet meer dan zijn heer. Als zij Mij vervolgd hebben, zullen zij ook u vervolgen; als zij Mijn woord in acht genomen hebben, zullen zij ook het uwe in acht nemen” (Johannes 15:18-20).

Lijden wordt door God gebruikt om de gelovige te zuiveren. Een bepaald soort lijden komt tot ons uit de hand van een liefdevolle Vader om heiligheid en geestelijke groei in ons voort te brengen. God gebruikt lijden om ons te vervolmaken naar de gelijkenis van Jezus Christus. God zuivert ons tot Hij het gelaat van Christus kan zien in onze levens.

Omdat Hij van ons houdt gebruikt God lijden om te tuchtigen en te disciplineren om goede soldaten van Jezus Christus te worden.

“Als u bestraffing verdraagt, behandelt God u als kinderen. Want welk kind is er dat niet door zijn vader bestraft wordt? Maar als u zonder bestraffing bent, waar allen deel aan hebben gekregen, bent u bastaarden en geen kinderen. En verder hadden wij onze aardse vaders als opvoeders, en wij hadden ontzag voor hen. Zullen wij ons dan niet veel meer onderwerpen aan de Vader van de geesten, en leven? Want zij hebben ons wel voor een korte tijd naar het hun goeddacht bestraft, maar Hij doet dat tot ons nut, opdat wij deel krijgen aan Zijn heiligheid. En elke bestraffing schijnt op het moment zelf wel geen reden tot blijdschap te zijn, maar tot droefheid. Maar later geeft zij hun die erdoor geoefend zijn een vreedzame vrucht van gerechtigheid” (Hebreeënen 12:7-11);

“Lijd verdrukkingen als een goed soldaat van Jezus Christus” (2 Timotheüs 2:3);

“Maar ik oefen mijn lichaam op harde wijze en maak het dienstbaar, opdat ik niet misschien, na anderen gepredikt te hebben, zelf verwerpelijk word” (1 Korinthiërs 9:27).

God gebruikt deze ervaringen in ons leven ook om ons voor te bereiden te dienen in de levens van anderen die lijden.

Verheerlijking is onze perfecte, onbetwistbare status voor Christus op de oordeelsdag. Het is de volmaking van onze progressieve heiliging. Op een dag zal ons innerlijk karakter zoals dat van Christus zijn.

“Ik heb de goede strijd gestreden. Ik heb de loop tot een einde gebracht. Ik heb het geloof behouden. Verder is voor mij weggelegd de krans van de rechtvaardigheid die de Heere, de rechtvaardige Rechter, mij op die dag geven zal. En niet alleen mij, maar ook allen die Zijn verschijning hebben liefgehad” (2 Timotheüs 4:7-8).

Over lijden, beproevingen, teleurstellingen en ziekte:

<http://www.verhoevenmarc.be/lijden.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm